

opusdei.org

A Prelátus üzenete (2024. szeptember 11.)

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe közeledtével az Opus Dei prelátusa az Úr Kereszten kiejtett hét mondatának egyikéről elmélkedik.

2024.09.11.

Drága gyermekeim, Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Szeptember 14-én ünnepeljük a Szent Kereszt felmagasztalását. A

tanulságok közül, amelyeket mindig a Kálvárián lévő Jézus szemlélése során tudunk a legjobban megtanulni, azt javaslom, hogy most fordítsuk figyelmünket az Úr által a magasból kimondott hét mondat egyikére: „Szomjazom” (Jn 19,28).

Krisztus a lelkekre szomjazik, hogy megváltsa a világot, hogy elvigye szavát és szeretetét minden szívbe. Ez mindannyiunk személyes kihívása kell, hogy legyen: vajon ugyanez a szomjúság él-e bennem is, osztozom-e abban a tűzben, amely az ő szívében ég, sürget-e a lelkek iránti buzgalom, bárhol is vagyok, bátran nekivágok-e, hogy imával, engeszteléssel, őszinte barátsággal lánggra lobbantsam azokat az embereket, akikkel találkozom? Szent Josemariával együtt emlékezhetünk arra, hogy küldetésünk az, hogy minden lélekhez eljuttassuk - a világ közepén - Urunk tűzét, amelyet a szívünkben

őrzünk: „Életed ne legyen terméketlen. – Légy hasznos. – Kelj fel. – Világíts hited és szereteted fényével. Apostoli életeddel töröld el a gyűlölet magvetőinek iszapos, piszkos nyomait. A szívedben égő Krisztus tüzével lobbantsd lángra a föld minden útját.” (Út, 1.)

Megvilágítani, eltörölni, meggyújtani. Igék, amelyek egyre növekvő valósággá válnak az életünkben, amennyiben Jézus sebzett szívét szemléljük, és a Szentlélek ereje által ugyanebben a tűzben lobbanunk lángra. Már más alkalmakkor is emlékeztettek benneteket arra, hogy nem apostolkodunk, hanem apostolok vagyunk; mi, keresztények vagyunk maga Krisztus, aki a földi utakon jár. És személyes kicsinységünk ellenére, Isten kegyelmével akarjuk ezt tenni, világos tanítással megvilágosítva az elméket, saját engesztelésünkkel

eltörölve a bűn szennyét, szeretettel
lánggra lobbantva a szíveket.

A Szent Kereszt mindannyiunkhoz
szól. Ne féljünk szeretni, bőségesen
adni az életet, még akkor sem, ha úgy
tűnik, hogy elveszítjük, mert ez nem
így van. Ne féljünk életünkkel
kinyilvánítani Krisztust, akire oly sok
lélek szomjazik, gyakran anélkül,
hogy tudnának róla. „Tegyük teljesen
magunkévá Krisztus életét és halálát.
Önmegtagadás és bűnbánat által kell
meghalnunk, hogy Krisztus éljen
bennünk szeretete által. Aztán
lépjünk az Ő nyomaiba, és
munkálkodjunk Vele együtt minden
egyes lélek megváltásáért.”
(Keresztút, XIV. állomás)

Abban a vágyban, hogy Jézust
mindenhová elvigyük, ti, betegek,
különösen hatékony támaszok
vagytok: Krisztus keresztjével
egyesülve Máriával együtt, ahogyan
15-én szemlélni fogjuk,

szenvedéseitekkel fenntartjátok a világot, és az apostoli termékenység forrása vagytok.

Kérjük az Urat mindannyiunkért a Műben és az Egyházban, hogy a szenvedés megtapasztalása egyre inkább gyújtsa fel bennünk a hit fényét, a remény biztonságát és a szeretet tüzeit, és ezekkel együtt az örömet. Igen, a Keresztben való örömet is: lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!

Amint azt már bejelentettem nektek, a következő napokban újabb találkozót tartanak a szakértők, akik a Mű Statutáinak lehetséges módosításait tanulmányozzák. Kísérjük továbbra is imáinkkal ezt a munkát.

Minden szeretetemmel megáldalak benneteket,

Atyátok

Róma, 2024. szeptember 11.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-prelatus-uzenete-2024-
szeptember-11/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-uzenete-2024-szeptember-11/) (2025.04.01.)